Ročník 1933.

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 28. Vydána dne 11. května 1933.

Obsah: (75.—77.) **75.** Úmluva mezi republikou Československou a republikou Tureckou o vzájemných stycích v soudních věcech občanských a obchodních. — **76.** Smlouva mezi Československem a Tureckem o vydávání zločinců a o právní pomoci ve věcech trestních. — **77.** Dohoda o rozdělení fondu B.

75.

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Tureckou o vzájemných stycích v soudních věcech občanských a obchodních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY TURECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA S PODPISOVÝM ZÁPISEM:

Convention
entre la République Tchécoslovaque et la République Turque relative aux relations réciproques en matière judiciaire, civile et commerciale.

La République Tchécoslovaque et la République Turque, animées du désir de régler en matière civile et commerciale la protection judiciaire des ressortissants tchécoslovaques en Turquie et des ressortissants turques en Tchécoslovaquie ainsi que le concours réciproque que doivent se prêter les autorités judiciaires des deux Pays, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé leurs Plénipotentiaires:

(Překlad.)

Úmluva
mezi republikou Československou a republikou Tureckou o vzájemných stycích v soudních věcech občanských a obchodních.

Republika Československá a republika Turecká přejíce si upraviti ve věcech občanských a obchodních soudní ochranu československých příslušníků v Turecku a tureckých příslušníků v Československu, jakož i vzájemnou pomoc, kterou si mají poskytovati soudy (úřady) obou států, rozhodly se, že sjednají k tomu cíli úmluvu, a jmenovali svými zmocněnci:

le Président de la République Tchécoslovaque:

M. **Pavel Wellner,**
docteur en droit, Ministre Plénipotentiaire et Envoyé Extraordinaire au Ministère des Affaires Etrangères

et

M. **Antonín Koukal,**
docteur en droit, Conseiller Supérieur au Ministère de la Justice;

le Président de la République Turque:

M. **Menemenli Numan Bey,**
Ministre Plénipotentiaire de première classe, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère des Affaires Etrangères,

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE I.

Protection judiciaire.

Article premier.

Egalité de traitement.

1. — Les ressortissants de chacun des Etats contractans jouiront, sur le territoire de l'autre, du même traitement que les nationaux, en ce qui concerne la protection légale et judiciaire de leur personne et de leurs biens.

2. — Ils auront à cet effet libre accès aux tribunaux et pourront ester en justice aux mêmes conditions et avec les mêmes formalités que les nationaux.

Article 2.

Exemption de cautions et de dépôts.

1. — Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, ne pourra être imposé, soit de leur qualité d'étranger, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, aux nationaux de l'un des Etats contractants, ayant leur domicile dans un de ces Etats, qui seront demandeurs ou intervenants devant les tribunaux de l'autre Etat.

2. — La même règle s'applique au versement

President republiky československé:

pana JUDra. **Pavla Wellnera,**
splnomocněného ministra a mimořádného vyslance v ministerstvu zahraničních věcí,

a

pana JUDra. **Antonína Koukala,**
vrchního odborového radu v ministerstvu spravedlnosti;

President republiky Turecké:

pana **Menemenli Numana Beye,**
zplnomocněného ministra I. třídy, státního podsekretáře v ministerstvu zahraničních věcí,

kteří, sdělivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

O soudní ochraně.

Článek 1.

O stejném zacházení.

1. Příslušníci každého ze Smluvních Států budou na území druhého požívati co do zákonné a soudní ochrany svých osob a svého majetku téhož zacházení jako vlastní státní občané.

2. K tomu cíli budou míti volný přístup k soudům a budou moci jednati před nimi za týchž podmínek a formalit jako vlastní příslušníci.

Článek 2.

Osvobození od jistot a záloh.

1. Příslušníkům jednoho ze Smluvních Států, kteří mají své bydliště na území jednoho z nich a jsou žalobci nebo intervenienty před soudy druhého státu, nelze uložiti žádnou ať jakkoliv označenou jistotu nebo složení k soudu proto, že jsou cizinci nebo že nemají v státě bydliště nebo pobyt.

2. Totéž platí o platech, které se ukládají

ment qui serait exigé des demandeurs ou intervenants pour garantir les frais judiciaires.

Article 3.

1. — Les condamnations aux frais et dépens du procès prononcées dans le territoire de l'un des Etats contractants contre le demandeur ou l'intervenant dispensé de la caution du dépôt ou du versement en vertu, soit de l'article 2 soit des lois du pays où l'action est intentée, seront rendues gratuitement exécutoires par l'autorité compétente de l'autre Etat.

2. — La demande pourra être faite par voie diplomatique ou être adressée directement à l'Autorité compétente de la partie intéressée.

3. — La même règle s'applique aux décisions judiciaires par lesquelles le montant des frais du procès est fixé ultérieurement.

Article 4.

1. — Les décisions relatives aux frais et dépens visées à l'article 3 seront déclarées exécutoires, sans entendre les parties, mais sauf recours ultérieur de la partie condamnée, conformément à la législation du pays où l'exécution est poursuivie.

2. — L'Autorité compétente pour statuer sur la demande d'exequatur se bornera à examiner:

a) si, d'après la loi du pays où la condamnation a été prononcée, la décision est passée en force de chose jugée;

b) si le dispositif de la décision est accompagné d'une traduction qui sera faite dans la langue de l'Etat requis ou en français et certifiée conforme par l'agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requérant ou requis.

3. — Pour satisfaire à la condition prescrite à l'alinéa 2 a, il suffira d'une déclaration de l'Autorité compétente de l'Etat requérant constatant que la décision est passée en force de chose jugée. La compétence de cette Autorité sera certifiée par le plus haut fonctionnaire de l'administration de la justice dudit Etat. La déclaration et le certificat dont il vient d'être parlé, doivent être traduits conformément à la règle contenue à l'alinéa 2 b;

žalobcům a intervenientům na zajištění soudních nákladů.

Článek 3.

1. Rozhodnutí, jimiž na území jednoho ze Smluvních Států byl žalobce nebo intervenient, osvobozený ať podle článku 2 nebo podle právního řádu státu, kde žaloba byla podána, od jistoty, složení k soudu nebo placení, odsouzen k náhradě útrat a nákladů sporu, budou příslušným soudem (úřadem) druhého státu bezplatně prohlášena za vykonatelná.

2. Žádost o to lze podati buď v cestě diplomatické nebo zúčastněná strana může ji podati přímo u svého příslušného soudu (úřadu).

3. Totéž platí o soudních rozhodnutích, jimiž byla dodatečně stanovena výše útrat sporu.

Článek 4.

1. Rozhodnutí o útratách a nákladech, o nichž se činí zmínka v článku 3, budou prohlášena vykonatelnými bez slyšení stran, avšak zachovávajíc odsouzené straně právo stížnosti podle právního řádu státu, kde se vede exekuce.

2. Soud (úřad) příslušný k rozhodování o žádosti za vykonatelnost omezí se na zkoumání:

a) zda rozhodnutí nabylo právní moci podle zákonů státu, kde došlo k odsouzení;

b) zda výrok rozhodnutí jest opatřen překladem do jazyka dožádaného státu nebo do jazyka francouzského, ověřeným diplomatickým nebo konsulárním zástupcem dožadujícího státu nebo přísežným tlumočníkem státu dožadujícího nebo dožádaného.

3. K splnění podmínky stanovené v odstavci 2 a) postačí prohlášení příslušného soudu (úřadu) dožadujícího státu, že rozhodnutí nabylo právní moci. Příslušnost tohoto soudu (úřadu) jest osvědčiti nejvyšším úředníkem soudní správy tohoto státu. Prohlášení a osvědčení právě vzpomenutá dlužno opatřiti překladem podle pravidla uvedeného v odstavci 2 b);

4. — L'Autorité compétente pour statuer sur la demande d'exéquatur évaluera, pourvu que la partie le demande en même temps, le montant des frais d'attestation, de traduction et de légalisation visés à l'alinéa 2 b. Ces frais seront considérés comme des frais et dépens du procès.

Article 5.

Assistance judiciaire gratuite.

Les ressortissants de l'un des Etats contractants seront admis, sur le territoire de l'autre Etat, au bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite dans les mêmes conditions que les nationaux.

Article 6.

1. — Le certificat d'indigence doit être délivré par les autorités de la résidence habituelle de requérant ou, à défaut d'une telle résidence par les autorités de sa résidence actuelle.

2. — Si le requérant ne réside pas dans un pays, où la demande d'assistance gratuite est formée, le certificat d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire du pays où le document doit être produit.

3. — Si le requérant ne réside pas dans le territoire d'un des Etats contractants, il suffira d'un certificat délivré par l'agent diplomatique ou consulaire compétent de l'Etat auquel il appartient.

Article 7.

1. — Si le requérant réside dans le pays, où la demande d'assistance judiciaire gratuite est formé, l'Autorité compétente pour délivrer le certificat d'indigence pourra prendre les informations nécessaires sur sa situation pécuniaire auprès des Autorités du pays auquel il appartient.

2. — L'Autorité chargée de statuer sur la demande d'assistance judiciaire gratuite conserve, dans les limites de ses attributions, le droit de contrôler les certificats et renseignements qui lui ont été fournis et de se faire donner, pour s'éclairer suffisamment, des informations complémentaires.

Article 8.

La partie admise au bénéfice de l'assistance judiciaire par l'Autorité compétente

4. Soud (úřad) příslušný k rozhodnutí o žádosti za vykonatelnost stanoví, žádá-li strana o to zároveň, výši nákladů za osvědčení, překlad a ověření, o nichž jest řeč v odstavci 2 b). Tyto náklady jest považovati za útraty a náklady sporu.

Článek 5.

Právo chudých.

Příslušníkům jednoho ze Smluvních Států bude na území druhého přiznáno právo chudých za týchž podmínek jako vlastním příslušníkům.

Článek 6.

1. Vysvědčení nemajetnosti vydají úřady pravidelného pobytu žadatelova nebo, nemá-li takový pobyt, úřady jeho dočasného pobytu.

2. Nezdržuje-li se žadatel v státě, kde žádá za právo chudých, bude vysvědčení nemajetnosti bezplatně ověřeno diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, kde má býti tento doklad předložen.

3. Nezdržuje-li se žadatel na území žádného ze Smluvních Států, postačí vysvědčení vydané příslušným diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu, jehož jest příslušníkem.

Článek 7.

1. Zdržuje-li se žadatel v státě, kde žádá za právo chudých, může úřad příslušný k vydání vysvědčení nemajetnosti opatřiti si potřebné informace o jeho majetkových poměrech u úřadů státu, jehož jest příslušníkem.

2. Soud (úřad), jemuž přísluší rozhodnouti o žádosti za právo chudých, podrží v mezích své pravomoci právo přezkoumati vysvědčení a údaje, které mu byly předloženy, a opatřiti si dodatečné informace pro náležité objasnění věci.

Článek 8.

Strana, které příslušným soudem (úřadem) jednoho z obou Smluvních Států bylo uděleno

d'un des Etats contractants jouira également de ce bénéfice pour tous les actes de procédure se référant à la même cause, qui sont effectués devant les Autorités judiciaires de l'autre Etat conformément aux dispositions de cette Convention.

CHAPITRE II.

Assistance réciproque des autorités judiciaires.

Article 9.

Signification d'actes.

1. — En matière civile ou commerciale les significations d'actes émanant des Autorités judiciaires de l'un des Etats contractants et destinés à des personnes qui résident dans le territoire de l'autre, se feront sur une demande du consul de l'Etat requérant adressée à l'Autorité qui sera désigné par l'Etat requis. La demande contenant l'indication de l'Autorité dont émane l'acte transmis, le nom et la qualité des parties, l'adresse du destinataire, la nature de l'acte dont il s'agit devra être rédigée dans la langue de l'Etat requis. Une traduction de l'acte à signifier, légalisée conformément à la règle contenue à l'article 4 alinéa 2 b, sera annexée à cette demande.

2. — L'Autorité à laquelle la demande est adressée enverra au consul la pièce prouvant la signification ou indiquant le fait qui l'a empêchée. En cas d'incompétence ratione loci, elle transmettra d'office la demande à l'Autorité compétente et en informera immédiatement le consul.

Article 10.

1. — La signification se fera par les soins de l'Autorité compétente de l'Etat requis. Sauf les cas prévus à l'alinéa 2, cette Autorité pourra se borner à effectuer la signification par la remise de l'acte au destinataire s'il se déclare prêt à l'accepter.

2. — Sur la demande de l'Autorité requérante la signification sera effectuée par l'Autorité requise dans les formes prescrites par sa législation intérieure pour les significations analogues ou dans une forme spéciale en tant que celle-ci n'est pas contraire à sa législation.

Article 11.

La preuve de la signification se fera au moyen, soit d'un récépissé daté et légalisé du

právo chudých, bude požívati této výhody pro všechny procesní úkony týkající se téhož sporu, které podle ustanovení této úmluvy třeba provésti před soudy (úřady) státu druhého.

HLAVA DRUHÁ.

O vzájemné právní pomoci soudů (úřadů).

Článek 9.

O doručování spisů.

1. Na žádost konsula dožadujícího státu podanou soudu (úřadu), který státem dožádaným bude určen, budou ve věcech občanských a obchodních doručeny spisy soudů (úřadů) jednoho ze Smluvních Států určené osobám, které se zdržují na území druhého. Žádost, ve které nutno označiti soud (úřad), od něhož pochází doručovaný spis, jméno a roli stran, adresu příjemce a povahu spisu, o nějž jde, nutno sepsati v jazyku dožádaného státu. K této žádosti třeba připojiti překlad doručovaného spisu, ověřený podle předpisu článku 4, odst. 2 b).

2. Soud (úřad), na nějž jest dožádání řízeno, zašle konsulovi doklad o provedeném doručení neb oznámí skutečnost, která tomu zabránila. Není-li místně příslušný, postoupí dožádání z povinnosti úřední příslušnému soudu (úřadu) a o tom bez odkladu zpraví konsula.

Článek 10.

1. Doručení provede příslušný soud (úřad) dožádaného státu. S výjimkou případu uvedeného v odstavci 2 může se tento soud (úřad) omeziti na to, že doručí spis odevzdaje jej příjemci, je-li tento ochoten spis přijmouti.

2. Na žádost dožadujícího soudu (úřadu) doručí však dožádaný soud (úřad) spis ve formě předepsané jeho vlastním právním řádem pro obdobná doručení nebo ve formě zvláštní, pokud neodporuje jeho zákonům.

Článek 11.

Důkaz o doručení se stane buď datovaným a ověřeným potvrzením příjemcovým neb

destinataire, soit d'une attestation de l'Autorité de l'Etat requis, constatant le fait, la forme et la date de la signification.

Article 12.

Exécution des Commissions rogatoires.

1. — En matière civile ou commerciale, l'Autorité judiciaire d'un des Etats contractants pourra, conformément aux dispositions de sa législation, s'adresser par commission rogatoire à l'Autorité compétente de l'autre Etat pour lui demander de faire dans son ressort, soit un acte d'instruction, soit d'autres actes judiciaires.

2. — La commission rogatoire sera transmise par le consul de l'Etat requérant à l'Autorité qui sera désignée par l'Etat requis. Elle devra être accompagnée d'une traduction qui sera faite dans la langue de l'Etat requis et certifiée conforme par un agent diplomatique ou consulaire de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requérant ou requis.

3. — L'Autorité à laquelle la commission rogatoire est adresée enverra au consul la pièce constatant l'exécution de la commission ou indiquant le fait qui en a empêché l'exécution. En cas d'incompétence ratione loci, elle transmettra d'office la commission à l'Autorité compétente et en informera immédiatement le consul.

Article 13.

1. — L'Autorité judiciaire à laquelle la commission rogatoire est adressée sera obligée d'y satisfaire en usant des mêmes sanctions que pour l'exécution d'une commission des Autorités de son pays. L'application de ces sanctions n'est pas obligatoire s'il s'agit de la comparution personnelle des parties en litige.

2. — En ce qui concerne la procédé à suivre, l'Autorité requise, en effectuant la commission rogatoire, appliquera les lois de son pays; toutefois, il sera déféré à la demande de l'Etat requérant, tendant à ce qu'il soit procédé suivant une forme spéciale, pourvu que cette forme ne soit pas contraire à la législation de l'Etat requis.

3. — L'Autorité requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où

osvědčením úřadu druhého státu o tom, že, jak a kdy doručení bylo provedeno.

Článek 12.

O výkonu dožádání o právní pomoc.

1. Ve věcech občanských neb obchodních může soud (úřad) jednoho ze Smluvních Států podle předpisů svého právního řádu obrátiti se na příslušný soud (úřad) státu druhého s dožádáním o právní pomoc, aby v mezích své pravomoci provedl buď nějaký úkon procesní nebo jiné úkony soudní.

2. Dožádání o právní pomoc odevzdá konsul dožadujícího státu soudu (úřadu), který označí stát dožádaný. Nutno je opatřiti překladem do jazyka dožádaného státu, ověřeným buď diplomatickým nebo konsulárním zástupcem dožadujícího státu nebo přísežným tlumočníkem státu dožadujícího nebo dožádaného.

3. Soud (úřad), na nějž bylo řízeno dožádání o právní pomoc, zašle konsulovi doklad o výkonu dožádání neb o okolnosti, která výkonu zabránila. Není-li místně příslušný, postoupí dožádání o právní pomoc z povinnosti úřední příslušnému soudu (úřadu) a o tom bez odkladu zpraví konsula.

Článek 13.

1. Soud (úřad), na nějž bylo řízeno dožádání o právní pomoc, jest povinen mu vyhověti používaje týchž donucovacích prostředků jako při výkonu dožádání soudů (úřadů) vlastního státu. Není však povinen použíti těchto donucovacích prostředků, jde-li o osobní přítomnost sporných stran.

2. Dožádaný soud (úřad) se bude při výkonu dožádání o právní pomoc říditi co do řízení, jehož třeba použíti, zákony vlastního státu; nicméně bude vyhověno žádosti státu dožadujícího, aby byla zachována zvláštní forma, pokud tato forma neodporuje právnímu řádu dožádaného státu.

3. Dožadující úřad bude, žádá-li o to, zpraven o době a místě, kdy a kde bude provedeno

il sera procédé à l'exécution de la commission rogatoire afin que la partie intéressée soit à même d'y assister.

Article 14.

Toutes les difficultés qui pourraient résulter d'une signification demandée par le consul ou de l'exécution d'une commission rogatoire transmise par lui seront réglées par la voie diplomatique.

Article 15.

Refus de signification d'actes ou d'exécution de Commissions rogatoires.

L'exécution ou d'une signification ou d'une commission rogatoire peut être refusée, si l'Etat sur le territoire duquel elle devrait avoir lieu la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à l'ordre public. L'exécution d'une commission rogatoire peut être refusée, en outre, si l'authenticité du document n'est pas établie ou si, dans le territoire de l'Etat requis, cette exécution ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire.

Article 16.

Frais de signification d'actes et d'exécution de Commissions rogatoires.

1. — L'exécution des significations et des commissions rogatoires ne pourra donner lieu à aucun paiement de frais ou de taxes de quelque nature que ce soit.

2. — Toutefois l'Etat requis aura le droit d'exiger de l'Etat requérant le remboursement des indemnités payées aux témoins et aux experts ainsi que les frais occasionnés par l'intervention d'un officier ministériel rendue nécessaire par le fait que les témoins n'ont pas comparu volontairement, ou des frais résultant de l'application éventuelle d'une forme spéciale d'exécution des significations ou des commissions rogatoires.

Article 17.

Signification d'actes et exécution des Commissions rogatoires par l'agent diplomatique ou consulaire.

1. — Chacun des Etats contractants a le droit de faire effectuer des significations

dožádání o právní pomoc, aby zúčastněná strana mohla při tom býti přítomna.

Článek 14.

Veškeré obtíže, které by snad vzešly ať z doručení požadovaného konsulem nebo z výkonu dožádání o právní pomoc jím odevzdaného, se vyřídí v cestě diplomatické.

Článek 15.

O odmítnutí doručení spisů nebo výkonu dožádání o právní pomoc.

Výkon doručení nebo dožádání o právní pomoc lze odmítnouti, pokládá-li je stát, na jehož území má se provésti, za takové, že mohou porušiti jeho svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný řád. Mimo to lze odmítnouti výkon dožádání o právní pomoc též, není-li prokázána pravost dokladu nebo nenáleží-li takový výkon na území dožádaného státu do soudní pravomoci.

Článek 16.

O nákladech doručení spisů a výkonu dožádání o právní pomoc.

1. Za výkon doručení a dožádání o právní pomoc nelze požadovati zaplacení ať jakýchkoliv nákladů neb poplatků.

2. Nicméně má dožádaný stát právo požadovati na státu dožadujícím náhradu částek zaplacených svědkům a znalcům, jakož i nákladů spojených s účastí vyslaného úředníka, bylo-li toho třeba proto, že se svědci dobrovolně nedostavili, nebo nákladů spojených se zachováním zvláštní formy při výkonu doručení neb dožádání o právní pomoc.

Článek 17.

O doručení spisů a o výkonu dožádání o právní pomoc diplomatickým neb konsulárním zástupcem.

1. Každý ze Smluvních Států jest oprávněn dáti doručiti spisy přímo a bez donucování

par des agents diplomatiques ou consulaires, directement et sans contrainte à ses ressortissants qui se trouvent sur le territoire de l'autre Etat.

2. — Il en est de même en ce qui concerne l'exécution des commissions rogatoires.

3. — En cas de difficulté dans l'application de cet article, il sera procédé selon les dispositions des articles 9 et 12 de la présente Convention.

Article 18.

Renseignements juridiques et attestations des dispositions légales.

Chaque Partie contractante, sur la requête d'une Autorité judiciaire de l'autre Partie, remise par voie diplomatique, fournira le texte des lois en vigueur sur son territoire, et, le cas échéant, toute autre information juridique nécessaire.

La requête doit préciser la question de droit sur laquelle doivent être données les informations.

CHAPITRE III.

Dispositions finales.

Article 19.

1. — La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Ankara aussitôt que possible.

2. — La Convention entrera en vigueur trois mois après l'échange des ratifications. Elle peut être dénoncée par l'un ou l'autre Etat; elle restera toutefois en vigueur durant six mois à partir du jour où elle aura été dénoncée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention.

Fait en double exemplaire à Praha le 22 août mil neuf cent trente.

L. S. Dr. WELLNER m. p.

L. S. Dr. KOUKAL m. p.

L. S. M. NUMAN m. p.

---

svým příslušníkům, kteří jsou na území druhého státu, svými diplomatickými neb konsulárními zástupci.

2. Stejné právo má též, jde-li o výkon dožádání o právní pomoc.

3. Vzejdou-li obtíže z použití tohoto článku, nutno se zachovati podle ustanovení článků 9 a 12 této úmluvy.

Článek 18.

O právních informacích a osvědčování zákonných předpisů.

Každá Smluvní Strana opatří na žádost soudu (úřadu) druhé Strany, předloženou v cestě diplomatické, znění zákonů platných na jejím území a podle okolností i jakoukoliv jinou potřebnou právní informaci.

V žádosti nutno přesně označiti právní otázku, o níž má býti poskytnuta informace.

HLAVA TŘETÍ.

Ustanovení konečná.

Článek 19.

1. Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Ankaře.

2. Nabude účinnosti za tři měsíce po výměně ratifikačních listin. Může býti vypověděna tím neb oním státem; zůstane však účinnou ještě šest měsíců poté, kdy byla vypověděna.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali tuto úmluvu.

Dáno v Praze ve dvou vyhotoveních dne 22. srpna jeden tisíc devět set třicet.

L. S. Dr. WELLNER v. r.

L. S. Dr. KOUKAL v. r.

L. S. M. NUMAN v. r.

Protocole de signature.

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République Tchécoslovaque et la République Turque relative aux relations réciproques en matière judiciaire, civile et commerciale en date de ce jour, les Plénipotentiaires soussignés ont convenu ce qui suit:

Les deux Parties sont d'accord pour convenir que la suppression des formalités de légalisation des pièces judiciaires pourra, si elle est jugée utile, faire l'objet d'un accord spécial entre les deux Gouvernements.

Elles conviennent d'autre part, que la force probante des actes publics rédigés sur le territoire de l'une des Parties contractantes sera jugée sur le territoire de l'autre Partie d'après les lois de l'Etat où ils ont été rédigés sans toutefois que cette force puisse leur être reconnue dans une plus large mesure que d'après les lois de la Partie où la procédure est pendante.

Fait en double exemplaire à Praha le 22 août mil neuf cent trente.

Dr. WELLNER m. p.

Dr. KOUKAL m. p.

M. NUMAN m. p.

Protokol o podpisu.

Přistupujíce k podpisu úmluvy z dnešního dne mezi republikou Československou a republikou Tureckou o vzájemných stycích v soudních věcech občanských a obchodních, shodli se podepsaní zmocněnci takto:

Obě Strany souhlasí, že zrušení formalit při ověření soudních spisů, bude-li pokládáno žádoucím, může býti předmětem zvláštní dohody mezi oběma vládami.

Dále jest souhlas v tom, že průvodní moc veřejných listin sepsaných na území jedné ze Smluvních Stran bude na území druhé posuzována podle zákonů státu, kde listiny byly sepsány, aniž by však jim mohla býti přiznána průvodní moc v míře větší, než připouštějí zákony Strany, kde se koná řízení.

Dáno v Praze ve dvou vyhotoveních dne 22. srpna jeden tisíc devět set třicet.

Dr. WELLNER v. r.

Dr. KOUKAL v. r.

M. NUMAN v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S PODPISOVÝM ZÁPISEM SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 19. ČERVNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO TŘICÁTÉHO PRVÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny v Ankaře dne 6. března 1933, takže Úmluva nabývá podle článku 19. mezinárodní účinnosti dnem 6. června 1933.

Dr. Beneš v. r.